

- másodlagosan az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest 479 332,40 euró tőkeösszegnek a 2004. január 4-től a tényleges folyósításig számított olasz törvényi kamatokkal növelt összegének visszafizetésére, a 2005. január 25-én esedékessé vált 461 979 eurós összeg levonásával;
- az Elsőfokú Bíróság minden esetben az Antiche Terre Società Agricola Cooperativát kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 238. cikk alapján benyújtott jelen keresetével a Bizottság az Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: Antiche Terre vagy alperes) számára a THERMIE program keretében, biomassza égetés útján, innovatív eljárással villamos energiát (10MWe) előállító létesítmény létrehozásához előlegként kifizetett összegek visszafizetését kéri. A vonatkozó szerződést (BM/188/96) a felperes az alperessel koordinátori minőségben, illetve két másik, egy finnországi és egy spanyolországi székhellyel rendelkező társasággal kötötte.

Az Antiche Terre tevékenysége kezdetén számos alkalommal jelentős késedelembe esett; a munkák kivitelezésére néhányszor határidő-hosszabbítást kért és kapott. Az alperes ezen túl a létesítmény alapvető módosítását ajánlotta, amely a biomassza égetés innovatív eljárásának megszüntetését, és az előírt nyitotthoz képest sokkal kisebb mennyiségű villamosenergia-előállítást tett volna szükségessé.

A Bizottság nem hagyhatta jóvá a projekt ilyen radikális módosítását, amely a THERMIE program keretében nem talált más módot a finanszírozásra.

Következésképpen a Bizottság, miután megállapította, hogy az alperes nem hozta létre az eredetileg benyújtott projektben leírt létesítményt, úgy vélte, fel kell mondani a BM/188/96. sz. szerződést, és rámutatott, hogy az eredeti projekt elmaradt megvalósítása az alperes számára folyósított előleg egészének vagy egy részének visszakövetelését eredményezheti.

A Bizottság ezért számos alkalommal felszólította az Antiche Terrét 479 332,40 euró összegű előleg visszafizetésére, ám eredmény nélkül. A garancia lehívását és a folyósított összeg visszafizetése iránti további felszólításokat követően a Bizottság az Elsőfokú Bírósághoz fordult.

2009. február 11-én benyújtott kereset – Nycomed Danmark kontra EMEA

(T-52/09. sz. ügy)

(2009/C 82/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Dánia) (képviselők: C. Schoonderbeek és H. Speyart van Woerden ügyvédek)

Alperes: Európai Gyógyszerügynökség

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Gyógyszerügynökséget a saját, valamint a Nycomed költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetével a felperes az EK 230. cikk és az 1901/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ módosított, 726/2004/EK rendelet⁽²⁾ 73a. cikke alapján azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Gyógyszerügynökségnek (EMA) a fent említett rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő, meghatározott gyógyszerkészítmények mentesítési kérelmét elutasító, 2008. november 28-i EMA-000194-IP101-07. sz. határozatát.

A felperes felnőttek koszorúér-betegségeinek (CAD) diagnosztizálására szánt, ultrahangos echokardiográfiai képalkotó készülék „Imagify” márkanév alatt történő forgalomba hozatalára vonatkozó mentesítést kéri. Az EMA a megtámadott határozatában azzal az indokkal utasította el a felperes mentesítési kérelmét, hogy az a betegség vagy állapot, amelyre az orvosi készüléket szánták, nem a CAD, hanem myocardialis perfúziós zavar, amely gyermekeknél is előfordul.

A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat jogellenes, mivel az 1901/2006/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „betegség vagy állapot, amelyre a meghatározott gyógyszerkészítményt [...] szánták” kifejezés értelmezésén és alkalmazásán alapul, amely a felperes szerint helytelen, amennyiben nem veszi figyelembe a mentesítési kérelemhez kapcsolódó közösségi forgalomba hozatali engedély iránti kérelemben megjelölt terápiás javallatot, és azt, hogy a myocardialis perfúziós zavar nem betegség vagy állapot, hanem különböző betegségek jele.

A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott határozat jogellenes, amennyiben az EMEA kísérlete arra, hogy az 1901/2006/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 25. cikkében szereplő hatásköreivel olyan cél elérése érdekében éljen vissza, amely nem szerepel ezekben a rendelkezésekben, nevezetesen gyermekgyógyászati vizsgálati terv kötelező benyújtása olyan javallatok esetében, amelyek nem tartoznak a mentesítési kérelemhez kapcsolódó közösségi forgalomba hozatali engedély iránti kérelem hatálya alá.

- (¹) A gyermekgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerkészítményekről, valamint az 1768/92/EGK rendelet, a 2001/20/EK irányelv, a 2001/83/EK irányelv és a 726/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 12-i 1901/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 378., 1. o.).
- (²) Az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. május 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 136., 1. o.; 13. fejezet, 34. kötet, 229. o.).

2009. február 11-én benyújtott kereset – Schemaventotto kontra Bizottság

(T-58/09. sz. ügy)

(2009/C 82/59)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Schemaventotto (Milano, Olaszország) (képviselők: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni avvocati)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg az Európai Bizottság nevében Neelie Kroes biztos által az olasz hatóságoknak 2008. augusztus 13-án küldött levélben található, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 21. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott C (2008) 4494 határozato(ka)t (COMP/M.4388 – Abertis/Autostrade ügy); és
- a Bizottságot kötelezze a felperesnél a jelen eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

E keresetet a Neelie Kroes biztos 2008. augusztus 13-i levelében foglalt határozat ellen nyújtották be, amelyben a felperes szerint az alperes azon szándékáról értesítette az olasz hatóságokat, hogy a COMP/M.4388 Abertis/Autostrade ügyben nem folytatja

le a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet) 21. cikke szerinti eljárást. Valójában a Bizottság jóváhagyja az autópálya-koncessziók „átruházására” vonatkozó engedélyezési eljárásokkal kapcsolatos rendeleti intézkedéseket (2007. évi miniszteri iránymutatás és 2008. évi rendelet). A fent említett levélben azonban az alperes fenntartja azon álláspontját, hogy az autópálya-koncessziók „átruházására” vonatkozó engedélyezési eljárásról szóló olasz keretszabályozás összeegyeztethető a vonatkozó közös piaci szabályokkal.

Keresete alátámasztásaként a felperes azt állítja, hogy a következő megfontolások alapján megsértették az összefonódásokról szóló rendelet 21. cikkét:

- A Bizottság semmilyen körülmények között nem utalhat a releváns keretszabályozás vonatkozó, az előzetes értékelés 2007. január 31-i időpontja utáni módosításokra. Mivel a Bizottságnak a rendelet 21. cikkének (4) bekezdése szerinti értékelési hatásköre szorosan kötődik valamely közösségi léptékű adott összefonódás értékelésének kontextusához, amelyet a szóban forgó nemzeti intézkedések érintenek, a rendeletek egymást követő módosításainak semmilyen hatása nem lehetett az olasz hatóságok korábbi magatartására, amely arra vezette a feleket, hogy felhagyjanak az ügylettel 2006. decemberében, három hónappal azután hogy azt a rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján engedélyezték.
- A felperes a Bizottság hatáskörrel való visszaélését kifogásolja az arra vonatkozó adott határozat tartalmához választott nem megfelelő jogalap miatt, hogy a szóban forgó olasz nemzeti intézkedések ellen nem kell „vizsgálatot folytatni”. Ezzel kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy mivel a Bizottság úgy határozott, hogy az időközben a keretszabályozáshoz fűzött módosítások biztosítják, hogy a 2007. január 31-i előzetes értékelésében kifejezett vonatkozások a jövőben nem fognak újra előfordulni, a rendelet 21. cikke alapján olyan típusú határozatot hozott, amelyet e rendelkezés nem biztosít. A Bizottság valójában a 21. cikk alapján biztosított hatáskörrel élt, amikor kijelentette, hogy a valamely tagállam által elfogadott általános intézkedések összeegyeztethetők a közösségi joggal, teljesen figyelmen kívül hagyva az adott összefonódást, amelyet Olaszország meg akart akadályozni a szóban forgó nemzeti intézkedések elfogadásával.

- A Bizottság, mivel úgy gondolta, hogy a módosított olasz keretszabályozást a közösségi joggal összeegyeztethetővé tették, nem vette figyelembe a hivatkozott nemzeti intézkedések által az olasz jogrendszerben ennek következtében okozott bizonytalanságot, amely bizonyosan nem segített abban, hogy kedvező környezetet teremtsenek az autópálya-koncessziók vonatkozásában az olasz piacot érintő bármilyen jövőbeni összefonódáshoz. Ezenkívül az olasz adminisztráció által 2007-ben és 2008-ban elfogadott rendeleteket mindenképpen ellentétesnek kell tekinteni a 21. cikkel, mivel e cikk szélesebb körű kötelezettségeket ír elő az autópálya-koncesszió „átruházására”, mint amelyek az érintett felekre egyébként vonatkoznának.